

Briquetn.ttf

Briquet

AÁÄBCČDDÉÉFGH999KLLČMNNÖOOÖPQRŘSŠTŤUÚÜÜWXYYŽŽ

aaäbcčddééfgħkūķll̄mññooōpqrřsštňuúüüwxyyžž

0123456789

-.,;?!,-

U Cézarei žil istý muž menom Kornélius, slotník kokorty, zvanej Italoká. Bol nabožný a bokabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludnia videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a colovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho kľadel a prelaknutý povedal: „Co je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; byva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odísiel, zavolal si dvoch slukov a nabožného vojaka z tých, čo mu boli podriadeni, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyleadol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do výtrženia. Videl otvorené nebo a zošupoval akúosi nádobu, ako veľké prestieradlo, spuštané za štyri roky na zem. Boli u nej všetky druhy stvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. Iザ gaznel mu klas: „Peter, vstan, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, veda som nikdy nejedol nič poškvrenené a nečisté.“ Ale klas sa mu ozval znova, druhý raz: „Co Bok včišil, ty nenažívaj poškvreným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimona dom. Zavolali a pýtali sa, či tam byva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Vstan teda, zid dolu a bez vŕahania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zjšiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Slotník Kornélius, spravodlivý a bokabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od svätého anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pokostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevaďzali. U ďalšej deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najblížšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ako sa o ním rozprával, vodič dnu a našiel tam mnoho zkrumždených. Iザ povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spolieť ani stretnuť s cudzincom. Ale mne Bok ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvreným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕahania, keď ste ma pozvali.“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludnia modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zostal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Bok si spomenul na tvoje almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolej si Šimona s prímením Peter; byva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po ňabu a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Bok nenadzrá nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná opravodivo. Synom Izraela zoolal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúci od Galilej po krste, ktorý klasal Ján, dialo po celej Judei; ako Bok pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Bok. A my sme svedkami všetkeho, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabilo. Bok ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Bok upred učíl, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychchristaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu klasali a dosvedčovali, že to jeho Bok ustanovil za súdcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahlne odpustenie kresťanov každéj, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebit Boha. Utedy Peter povedal: „Može ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozházať ich pokrstil v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.